

Romantizam i renesansa

Hodaš ulicom. Ne zastajkuješ. Ipak, to učiniš kada vidiš psa, jer i ti imaš jednog u dvorištu. Odmah shvatiš da nije seldžuk, da je rasa, da ima pedigree. I da je nečiji. Ali, s lanca pušten. Ili napušten. Kreneš da ga pomaziš, jer ga se ne bojiš; on te izujeda, pošto te se plaši, istraumiran je.

Ko je kriv za takav epilog? Ti? Pas?

Jok, idiot koji ga je izgladnjivao, pujdao, „dresirao“ da bude opasan. I onda pustio na ulicu.

Da takav idiot ne sme da bude na slobodi uverio nas je ovonedeljni slučaj kada su psi neidentifikovanog idiota napali i izujedali devojkicu i naneli joj teške povrede. Usput su ubili njenog kućnog ljubimca! A nije stala da ih pomazi, videla je da su krvoločni.

Sa idiotima u zatvor!

***

Kada ste poslednji put pogledali ka zgradi stare železničke stanice koja se nalazi pored naše reke, na tri i po minuta lagane šetnje od epicentra grada? I na njoj zadržali pogled. Hm, autor ovog teksta to nije učinio godinama, do pre neki dan.

Šteta. I na sreću. Šteta, pošto se radi o predivnom zdanju, u koje se zaljubiš na drugi pogled, onaj koji moraš da baciš posle prvog „luki-lukija“, jer te je lepota predmeta posmatranja na to naterala. Ta romantičarska kuća imala je i veliku upotrebnu vrednost dok su o potrebama i vrednostima mislili naši stari: naime, to je bila poslednja stanica voza koji je dolazio iz Beograda. Ej, stizao je do centra grada!

Napisasmo ono drugo – na sreću – jer te tuga zalomi kada vidiš kako ta lepota propada, kako je izjeda proteza vremena. A previše je i tuge i bede i besperspektivnosti...

Smišljeno lamentiramo nad neveselom sudbom poslednje stanice nekadašnjeg voza: samo što nije formirana nova kompozicija, čiji će vagoni nositi novac za ono što bi trebalo da su potrebe građanki i građana Pančeva – priprema gradskog budžeta za 2016. godinu u punom je jeku.

Hoće li se neko setiti rekonstrukcije i obnove zgrade stanice ili nekog drugog, trećeg propadajućeg objekta u gradu? Hoće, romantici. Da li će biti para za započinjanje takvih poslova, posle čije realizacije bismo u goste mogli da pozovemo turiste, ne iz Kine i Katara, već iz dvomilionskog komšijskog Beograda, jer bi imali šta da vide i gde da ostave svoj novac – recimo, u muzeju vozova? Ne, neće biti ni kinte za takve projekte.

U državi u kojoj je stranačko zapošljavanje po javnim ustanovama i preduzećima najunosniji biznis za „poslodavce“ nema teorije da filer ostane za opravljavanje zpuštenog i investiranje u budućnost. Mada, trpanjem para pančevačkih poreskih obveznika u prenatrpana javna preduzeća investira se u sutra; ono srpsko, napredno...

***

Dan grada. Ponovo nam je pred vratima, brzo je prošlo prethodnih godinu dana.

Nema šanse da možemo da se hvalimo velikim dostignućima Gradske uprave. Osim...

Ponovo je, uz veliku pompu, promenjen gradonačelnik. I iznova je rekonstruisano veliko Gradsko veće. Okej, u prazničnoj atmosferi nije lepo naveliko kritikovati. Zato...

Pozdravimo stvarno najbolje: učiteljicu Branku Davidović, hirurga Dušana Stojića i Gimnaziju „Uroš Predić“! Oni su nas, po oceni stručnog žirija, ali i velikog broja sugrađana, posebno zadužili tokom 365 dana za nama.

Čestitamo!

Siniša Trajković